

การจัดการการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียว
ในมณฑลเหอเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน
**The Inheritance and Development Strategy Management of Clay Sculpture
Culture in He Bei Province People's Republic of CHINA**

ตู้ เหวินผิง,
สมเดช เฉยไสย และ พิชัย สดภิบาล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Du Wenping,
Somdej Chueysai and Pichai Sodbhiban
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันของประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้านในมณฑลเหอเป่ย์ และกลยุทธ์การจัดการเพื่อการพัฒนาเสริมสร้างประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โดยระบุปัญหาที่ไม่เอื้อต่อการสืบทอด วัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวของมณฑลเหอเป่ย์ เสนอข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปกป้องคุ้มครอง ประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้านของมณฑลเหอเป่ย์ ตามความต้องการในการพัฒนาตามยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลง รสนิยมทางสุนทรีย์ของผู้คน และสำรวจวิธีการคิดและการจัดการทางการตลาดสำหรับการสืบทอดห้องทำงานศิลปะ (สตูดิโอ) ประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม รวมถึงการวิเคราะห์ SWOT เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกและคำแนะนำเชิงกลยุทธ์ โดยการทำความเข้าใจอย่างครอบคลุมถึงข้อดี ข้อเสีย โอกาสในการพัฒนา และคอขวดของวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวในภูมิภาคต่าง ๆ ขณะเดียวกันได้ศึกษา โดยเลือกสถานการณ์จริงของประติมากรรมดินเหนียวหุเถียน และประติมากรรมดินเหนียว “ซานซือไจ้” ในมณฑลเหอเป่ย์มาเป็นกรณีศึกษา มีการวิเคราะห์เชิงลึกและเปรียบเทียบ ครอบคลุมถึงภูมิหลังของภูมิภาคและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของบทความนี้จะให้แนวคิดใหม่ๆ สำหรับกลยุทธ์การจัดการประติมากรรม ดินเหนียวเหอเป่ย์ รวมถึงการสืบทอดและการพัฒนาของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวในการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งทำให้เราได้แนวทางที่เป็นนวัตกรรม สำหรับการพัฒนาและการจัดการประติมากรรมดินเหนียวผาเหอเป่ย์

คำสำคัญ: การจัดการเชิงกลยุทธ์; การสืบทอดศิลปะ; พิพิธภัณฑ์ศิลปะ; วัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียว; เหอเป่ย์

* วันที่รับบทความ : 19 กุมภาพันธ์ 2567; วันที่แก้ไขบทความ 12 มีนาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 15 มีนาคม 2567

Received: February 19, 2024; Revised: March 12, 2024; Accepted: March 15, 2024

Abstracts

The main objective of this study is to strengthen the investigation of the current situation of folk clay sculptures in Hebei and the strategic management of their own development. Identify issues that are not conducive to the inheritance of Hebei clay sculpture culture, propose some suggestions that are helpful for the protection of folk clay sculptures in Hebei based on the development needs of the times and changes in people's aesthetic tastes, and explore suitable ways of thinking and marketing strategy management for the inheritance of clay sculpture studios in Hebei Province. The study adopts a mixed approach, including the SWOT research method, to provide in-depth insights and strategic guidance by comprehensively understanding the advantages, disadvantages, development opportunities, and bottlenecks of clay sculpture culture in different regions. Meanwhile, the research method of case selection is adopted Taking the actual situation of the Yutian clay sculpture and the "Sanchi Zhai" clay sculpture in Hebei Province as a case study, in-depth analysis and comparison are conducted, covering different regional and environmental backgrounds. Finally, the research findings of this article will provide new ideas for the strategic management of Hebei clay sculpture and the inheritance and development of Hebei clay sculpture, while emphasizing the key role of clay sculpture culture in sustainable development, and providing innovative solutions for the development and management of Hebei clay sculpture.

Keyword: Strategic management; art inheritance; Art Museum; Clay sculpture culture; Hebei

บทนำ

ประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้านถือเป็นส่วนสำคัญของศิลปะพื้นบ้าน โดยประติมากรรมดินเหนียวที่สำคัญในประเทศจีนมีด้วยกัน 2 รูปแบบ รูปแบบแรกคืองานประติมากรรมดินเหนียวและของเล่นเด็กเพื่อความเพลิดเพลิน เช่น งานประติมากรรมดินเหนียวชุด “ไซอิ๋ว (Journey to the West)” ในเทศมณฑลหูเหียน เมืองถังซาน มณฑลเหอเป่ย์ อีกรูปแบบหนึ่งคือประติมากรรมดินเหนียวขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่จัดแสดงในที่สาธารณะ เช่น วัด โดยทั่วไปจะเป็นรูปปั้นทางศาสนา เช่น พระพุทธรูปในหอเหมยถั่ว วัดหลงซิง เมืองเจิ้งติ้ง มณฑลเหอเป่ย์ ในปี ค.ศ. 2008 สภาแห่งรัฐได้ขึ้นทะเบียนประติมากรรมดินเหนียวหูเหียน ให้อยู่ในรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ของชาติ ชุดที่ 2 ประติมากรรมดินเหนียวประจำเทศมณฑลไป่โกวในเมืองเป่ติง มณฑลเหอเป่ย์ และประติมากรรมดินเหนียว “ซานซือโจ้ว” ในเมืองโปโกว มณฑลเหอเป่ย์ ได้รับการขึ้นทะเบียนในรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจังหวัดชุดแรกในมณฑลเหอเป่ย์ ในปี 2006 และ 2013 ตามลำดับ กลุ่มของประติมากรรมเหล่านี้ ประติมากรรมดินเหนียวในเขตหูเหียน เมืองถังซาน มณฑลเหอเป่ย์ เป็นผลงานรูปปั้นดินเหนียวของตระกูลอู่ชื่อ ได้รับการสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน เป็นรุ่นที่ห้า มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์และเทคนิคการผลิตอันวิจิตรบรรจง วัตถุประสงค์ด้านการสะสม เพื่อความเพลิดเพลิน และมีคุณค่าในการอนุรักษ์เก็บรักษา แม้ว่าประติมากรรมดินเหนียวไป่โกวในเมืองเป่ติง และประติมากรรมดินเหนียว “ซานซือโจ้ว” ในเมืองโปโกวได้รับการพัฒนาค่อนข้างช้า แต่ยังมีโอกาสในการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวค่อนข้างมาก ปัญหาทั่วไปในการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้านของเหอเป่ย์ มีด้วยกัน 4 ประการ ดังนี้ ประการแรก ขาดผู้สืบทอดทักษะการผลิตอันประณีตนี้ ประการที่สอง

ประเด็นสำคัญของประติมากรรมดินเหนียว ถูกจำกัดโดยประเพณีท้องถิ่น เนื่องจากในปัจจุบันวัฒนธรรมท้องถิ่นเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ประติมากรรมดินเหนียว จึงขาดคุณค่าด้านการใช้งานจริง ประการที่สาม ขาดรูปแบบการสร้างประติมากรรมดินเหนียวและความก้าวหน้า ด้านนวัตกรรมตามยุคสมัย ประการที่สี่ ขาดการกำกับดูแล แนวทางทางวิชาชีพในตลาดศิลปะ การสร้างผลิตภัณฑ์ ที่คุณภาพไม่ดี และความสับสนในการใช้ชื่อแบรนด์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิจัยภาคสนาม สถานะปัจจุบันของการพัฒนาวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลและเมืองต่าง ๆ จากมุมมองและระดับต่าง ๆ
2. เพื่อเสนอกลยุทธ์การจัดการที่มีประสิทธิภาพและสมเหตุสมผล จากมุมมองของปัญหาในการสืบทอดวัฒนธรรม ประติมากรรมดินเหนียวในภูมิภาคตัวแทนของมณฑลเหอเป่ย์
3. เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและศิลปะบูรณาการศิลปะประติมากรรมดินเหนียวของมณฑลเหอ

ระเบียบวิธีวิจัย

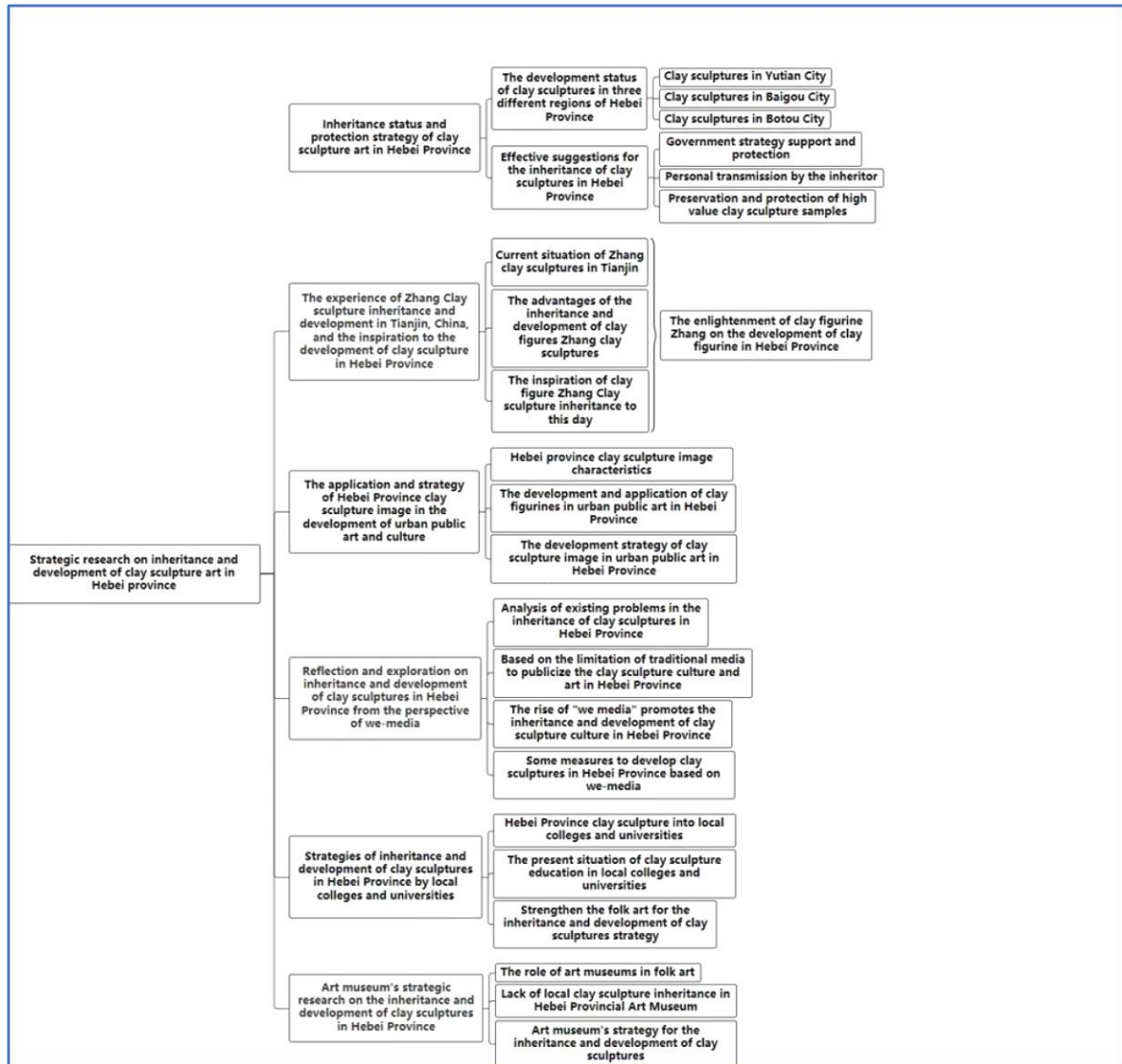
1) เครื่องมือวิจัย

- 1) เรียนรู้จากการทบทวนวรรณกรรมและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดเรียงข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวอย่างยั่งยืนในมณฑลเหอเป่ย์
- 2) ทำการสำรวจสถิติโอประติมากรรมดินเหนียวและพิพิธภัณฑ์ในเทศมณฑลและเมืองต่าง ๆ 4-8 แห่ง มณฑลเหอเป่ย์ โดยใช้แบบสอบถามการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยนักศึกษา 50 คน ชาวบ้าน 10 คน พนักงานขายของร้านประติมากรรมดินเหนียว 10 คน ผู้จัดการพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมท้องถิ่น 10 คน ผู้สืบทอดวัฒนธรรม ประติมากรรมดินเหนียว 10 คน และเจ้าหน้าที่บริหารของรัฐบาลประชาชน 10 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน เพื่อเสนอกลยุทธ์การจัดการการสืบทอดและการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์อย่างยั่งยืน
- 3) ใช้วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยการบูรณาการความรู้ทางการจัดการตลาดเข้ากับการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการการสืบทอดและการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์อย่างยั่งยืน

2) การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ทำการรวบรวมบทความและงานวิจัยฐานข้อมูลสาธารณะ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รวบรวม มีความถูกต้องแม่นยำ และเพื่อวิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการสืบทอดและการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์อย่างยั่งยืน
- 2) ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้สืบทอดวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และบุคลากรด้านการจัดการที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษานี้ทำการศึกษาสถิติโอประติมากรรมดินเหนียวและพิพิธภัณฑสถานในเทศบาลและเมืองต่าง ๆ 4-8 แห่งในมณฑลเหอเป่ย์ โดยการวิจัยและวิเคราะห์หน้าที่ด้านการส่งเสริม สถานะของการจัดการ และข้อบกพร่องในการจัดการวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 100 คน ประกอบด้วยนักศึกษา 50 คน ชาวบ้าน 10 คน พนักงานขายของร้านประติมากรรมดินเหนียว 10 คน ผู้จัดการพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมท้องถิ่น 10 คน ผู้สืบทอดวัฒนธรรม ประติมากรรมดินเหนียว 10 คน และเจ้าหน้าที่บริหารของรัฐบาลประชาชน 10 คน ซึ่งก็คือ ข้าราชการพลเรือน ของสำนักงานวัฒนธรรม วิทยุ โทรทัศน์ และการท่องเที่ยวในเขตเมืองต่าง ๆ

การศึกษาการจัดการวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวอย่างยั่งยืนในมณฑลเหอเป่ย์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์กรณีศึกษา (สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในตารางที่ 4 ในภาคผนวก) การเยี่ยมชมสถานที่จริง ฯลฯ ซึ่งแบบสอบถามเป็นวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปในการสำรวจเพื่อการวิจัย การศึกษานี้เราได้ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามดังนี้

การจัดการการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม

ความหมายแฝงของการจัดการการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม

การสืบทอดหมายถึงการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียว ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงกระบวนการสอน สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรม ทักษะ การศึกษาประติมากรรมดินเหนียวในหมู่อาจารย์และลูกศิษย์

ประวัติของการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียว

1. การสืบทอดผ่านบุคคล

การสืบทอดระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์ เป็นวิธีการสืบทอดผ่านบุคคลและรูปแบบการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ที่สำคัญในประเทศของเรา ไม่ว่าจะเป็นสืบทอดโดยระบบราชการ โรงเรียน หรืองานหัตถกรรมพื้นบ้าน จะมีประเพณี สืบทอดระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์เสมอ จะมีการให้ความเคารพต่ออาจารย์ครู และสนับสนุนการยึดมั่นในคุณธรรม โดยมีคำกล่าวที่ว่า “เป็นอาจารย์หนึ่งวัน ถือเป็นบิดาทั้งชีวิต” อย่างไรก็ตาม ความแพร่หลายของระบบการศึกษา ของโรงเรียน ส่งผลให้รูปแบบการสืบทอดระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์เป็นสิ่งที่พบได้ยากในสังคมปัจจุบัน และโดยทั่วไปจะปรากฏในการสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเท่านั้น วัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวควรมีรูปแบบการสืบทอดแบบดั้งเดิม มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับงานศิลปะประเภทนี้ โดยทั่วไปแล้วอาจารย์ด้านศิลปะและงานฝีมือประติมากรรมดินเหนียวมักจะสร้างผู้สืบทอดที่ตนพึงพอใจ โดยการถ่ายทอดทักษะของตนเอง เพื่อให้ลูกศิษย์สืบทอดศิลปะประติมากรรมดินเหนียวในรูปแบบของตนโดยตรง ซึ่งเป็นวิธีที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ

2. การสืบทอดในครอบครัว

ครอบครัวเป็นผลผลิตจากการพัฒนาสังคมมนุษย์มาตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์ และความก้าวหน้าและความสมบูรณ์ ของโครงสร้างองค์กรของสังคมมนุษย์ย่อมส่งผลต่อการพัฒนารูปแบบและลักษณะของครอบครัว รวมถึง ประเพณี ทางสังคมและวัฒนธรรมพื้นบ้าน การพัฒนางานหัตถกรรมพื้นบ้านของจีนมีความเกี่ยวข้องอย่าง ใกล้ชิดกับโครงสร้างองค์กรของครอบครัวชาวจีน ในสังคมศักดินาของจีนในยุคหลายพันปี ครอบครัวไม่เพียงแต่มี หน้าที่สำคัญ ในการสืบพันธุ์ลูกหลาน แต่ยังมีหน้าที่ในถ่ายทอดความรู้ทางศีลธรรมและวัฒนธรรม และส่งต่องาน หัตถกรรมแบบดั้งเดิม อีกด้วย ระบบการสืบทอดงานหัตถกรรม “มักเป็นการส่งต่อในหมู่ผู้ชายภายในเท่านั้น จะไม่มี การส่งต่อในหมู่ผู้หญิง หรือบุคคลภายนอกครอบครัว” ระบบนี้ถือกำเนิดในครอบครัวแบบดั้งเดิม ยึดหลักการพึ่งตนเอง แต่ก็เป็นปัจจัยสำคัญ ที่จำกัดการแลกเปลี่ยน การนวัตกรรม และการสืบทอดหัตถกรรมแบบดั้งเดิมให้แพร่หลาย การสืบทอดภายในครอบครัวเป็นหนึ่งในรูปแบบการสืบทอดที่พบได้บ่อย และสำคัญที่สุดของการสืบทอด ประติมากรรมดินเหนียว และทั่วไปมักเป็นการส่งต่อจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่ภายในครอบครัว [13]

3. การศึกษาแบบเดิม

การศึกษาในโรงเรียนถือเป็นหนึ่งในรูปแบบที่สำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านแบบดั้งเดิม อย่างไรก็ตาม เนื้อหาที่สอนในโรงเรียนส่วนใหญ่มักเป็นวัฒนธรรมชนชั้นสูง ไม่ค่อยมีการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือ อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาในโรงเรียน และสื่อการสอนเกี่ยวกับการสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านแบบดั้งเดิม นั้น ยังมีช่องว่างและข้อบกพร่องบางประการ ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยเฉพาะมรดกทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่ามากขึ้นอย่างกว้างขวาง จึงมีการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม พื้นบ้านดั้งเดิม ในการศึกษาในโรงเรียนมากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้หน่วยงานด้านวัฒนธรรมและการศึกษาต่างก็ ให้ความสำคัญ อย่างมากกับกระบวนการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียวหยาบๆ โรงเรียนสาธิตหยาบๆ ได้ จัดตั้งกลุ่มผู้สนใจงานประติมากรรมดินเหนียว ซึ่งไม่เพียงแต่ปลูกฝังจิตสำนึกด้านสุนทรียศาสตร์ ความสามารถทาง ปฏิบัติให้กับเด็ก ๆ แต่ยังสืบทอดและสืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิมนี้อีกด้วย [14]

4. การสืบทอดแบบกลุ่มทางสังคมในท้องถิ่น

การสืบทอดแบบกลุ่มทางสังคมในท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นวิธีการสืบทอดภายในท้องถิ่น เช่น หลักสูตร ประติมากรรม ดินเหนียวที่จัดขึ้นเป็นประจำในพิธีกรรมท้องถิ่น หอศิลป์เพื่อประชาชน สถานที่สาธารณะเพื่อ สาธารณประโยชน์ ซึ่งมีเพียงการให้ผู้คนทราบเกี่ยวกับประติมากรรมดินเหนียวและการขยายอิทธิพลของศิลปะและ วัฒนธรรม ประติมากรรม ดินเหนียวเท่านั้นที่ทำให้สามารถสืบทอดศิลปะประติมากรรมดินเหนียวได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนการสืบทอดมรดกวัฒนธรรม ประติมากรรมดินเหนียว อย่างจริงจัง

แนวทางการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียว 3 แนวทาง

1. การสืบทอดผ่านผู้สืบทอด

กระบวนการสืบทอดและการพัฒนาของวัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปินพื้นบ้านไม่เพียงแต่เป็นผู้สร้างและผู้สืบทอด วัฒนธรรมพื้นบ้านเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการปกป้องและพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านอีกด้วย ดังนั้น ศิลปะพื้นบ้าน และผู้สืบทอดมรดกพื้นบ้านจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ตราบใดที่ยังมีผู้สืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านก็จะมีโอกาสสืบทอดต่อไปได้ มิเช่นนั้นก็จะสูญหายไป ดังนั้นภารกิจหลักของศิลปะพื้นบ้านคือการปกป้องผู้สืบทอด หากศิลปะพื้นบ้านไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้อีกต่อไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของสังคมยุคใหม่ ผู้สืบทอดก็จะไม่สามารถสืบทอดศิลปะพื้นบ้านต่อไปได้ หากงานศิลปะนั้นไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานด้านสภาพความเป็นอยู่ให้แก่ผู้สืบทอดได้ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของผู้สืบทอดเพื่อปกป้องศิลปะพื้นบ้านแบบดั้งเดิม ประกาศเรื่องการใช้งบประมาณพิเศษเพื่อการปกป้องคุ้มครองมรดก วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติในปี 2023 ที่ออกโดยกระทรวงวัฒนธรรม กำหนดให้มีการมอบเงินอุดหนุนสำหรับผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญภายใต้โครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติ เป็นจำนวนเงิน 20,000 หยวนต่อคนต่อปี อย่างไรก็ตาม ในมณฑลเหอเป่ย์ ผู้สืบทอดภายใต้โครงการมรดกทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ได้รับเงินอุดหนุนเพียง 6,000 หยวนต่อคนเท่านั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าในญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และประเทศอื่น ๆ รัฐบาลก็มีนโยบายคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ สนับสนุนเงินอุดหนุนจำนวนมาก โดยให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการปรับปรุงสถานะทางสังคมของผู้ที่ไม่ใช่ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ประเทศแถบยุโรปบางประเทศ และสหรัฐอเมริกา ได้ขึ้นทะเบียนและปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยใช้วิธีการทางกฎหมาย เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการปกป้องคุ้มครอง มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่สมบูรณ์ในต่างประเทศ พบว่านโยบายและข้อบังคับเกี่ยวกับการสนับสนุน ผู้สืบทอดในประเทศจีนยังคงมีช่องว่างที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม การประชุมสภาประชาชนแห่งชาติ และการประชุมที่ปรึกษาทางการเมืองประชาชนจีนที่จัดขึ้นเมื่อปี 2015 มีการเสนอให้เพิ่มการสนับสนุนการเงินเพื่อการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และเพิ่มมาตรฐานเงินอุดหนุนสำหรับผู้สืบทอด ดังนั้น เมื่อมีการให้หลักประกันมาตรฐานการครองชีพทายาทให้แก่ผู้สืบทอด จึงจำเป็นต้องมีการกระตุ้นให้ผู้สืบทอด มีความกระตือรือร้นยิ่งขึ้น และสร้างศูนย์ผู้มีความสามารถด้านศิลปะประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ การระบุและสืบทอดผ่านผู้สืบทอด จำเป็นต้องระบุปัญหาที่มีอยู่ในการจัดการประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ ตัวอย่างเช่น ในมณฑลเหอเป่ย์ สถานที่ผลิตผู้สืบทอดที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด คือห้องทำงานศิลปะ นั้น ตั้งอยู่กระจัดกระจายเกินกว่าจะตอบสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ของผู้ฝึกหัดและผู้ชื่นชอบประติมากรรม ดินเหนียวจำนวนมาก กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประติมากรรมดินเหนียวโดยส่วนใหญ่เป็นชั้นเรียนชั่วคราว หรือชั้นเรียนที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน ซึ่งไม่สามารถฝึกและสร้างผู้สืบทอดได้อย่างแท้จริง เพื่อให้มั่นใจว่าผู้สืบทอดจะสามารถถ่ายทอดทักษะประติมากรรมดินเหนียวได้ รัฐบาลท้องถิ่นจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดตั้งและการก่อสร้างสถานที่การถ่ายทอดศิลปะประติมากรรมดินเหนียวที่แน่นอน รับสมัครผู้ปฏิบัติงานที่มีทักษะการวาดภาพและความสนใจใน

งานประติมากรรมดินเหนียว จัดหลักสูตรการสอนประติมากรรมดินเหนียวเป็นประจำ ซึ่งมาตรการทั้งหมดนี้ถือเป็นแนวทางสำคัญในการสืบทอดและความต่อเนื่องของประติมากรรมดินเหนียวในเหอเป่ย์

2. ตัวอย่างของการสืบทอดงานประติมากรรมดินเหนียว

ซ่งฉางเฟิง ประติมากรดินเหนียวเมืองโปโลวกล่าวว่า (16) ตอนนี้อย่างแรกแล้ว แต่งานฝีมือของบรรพบุรุษเป็นสิ่งที่ไม่อาจละทิ้งได้ ดังนั้นเขาจึงใช้ความพยายามให้มากขึ้น เพื่อฝากผลงานไว้ให้คนรุ่นลูกหลาน สืบสานงานหัตถกรรมของบรรพบุรุษนี้ การสืบทอดประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ไม่เพียงแต่ควรใส่ใจกับการปกป้องคุ้มครองผู้สืบทอดเท่านั้น ยังต้องใช้มาตรการต่าง ๆ ในการปกป้องคุ้มครองกระบวนการผลิตการจัดแสดง และการเก็บรักษาผลงานประติมากรรมดินเหนียว ซึ่งการเก็บรักษาตัวอย่างประติมากรรมดินเหนียวสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การเก็บรักษาในรูปของข้อความ รูปภาพ และวิดีโอ พิพิธภัณฑ์ เป็นต้น [8]

รูปที่ 1: ซ่งฉางเฟิง ผู้สืบทอดประติมากรรมดินเหนียวโปโลว (ที่มา: จากหนังสือพิมพ์ฉางโจว)

ตามหลักทฤษฎี การเก็บรักษามรดกที่เป็นลายลักษณ์อักษรจะช่วยยกระดับประสบการณ์ของผู้สืบทอดให้อยู่ในระดับที่สูงได้ และเป็นหนึ่งในรูปแบบการสืบทอดแบบมาตรฐาน ในศตวรรษที่ผ่านมา ประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้าน ในมณฑลเหอเป่ย์ ส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดผ่านทางวาจา และส่งต่อภายในครอบครัว ดังนั้น การปรับปรุงความรู้และวัฒนธรรมของผู้คนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถบันทึกประวัติศาสตร์ มรดก และกระบวนการผลิตประติมากรรม ดินเหนียวเหอเป่ย์ได้ดีขึ้น จึงส่งผลให้การสืบทอดผ่านบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเริ่มเป็นรูปเป็นร่างมากขึ้น ในแง่ของการเก็บรักษาตัวอย่างประติมากรรมดินเหนียว สถานที่สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในมณฑลเหอเป่ย์ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ในการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในท้องถิ่นได้ และอาจเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร ผลงานประติมากรรม ดินเหนียวของซ่งฉางเฟิง ส่วนใหญ่ถูกจัดเก็บไว้ในสตูดิโอประติมากรรมดินเหนียวของศิลปิน ดังนั้น เพื่อให้สามารถ เผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้ดียิ่งขึ้น การขยายอิทธิพลของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ รัฐบาลท้องถิ่นจึงควรจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ประเพณีพื้นบ้าน เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการ

ประชาสัมพันธ์และการปกป้อง คุ่มครอง มรดกทางวัฒนธรรม การเก็บรักษาตัวอย่างของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ไม่ควรเริ่มต้นจากการรวบรวมข้อมูล รูปภาพ การแสดงผลงานทางกายภาพ ฯลฯ เท่านั้น ควรใช้รูปแบบของวิดีโอสารคดี การจำลองแอนิเมชัน อาจใช้ เทคโนโลยีสื่อดิจิทัลและวิทยาศาสตร์อื่น ๆ และวิธีการทางเทคโนโลยี เพื่อเผยแพร่ รวมถึงแสดงถึงเสน่ห์ของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์อย่างรอบด้าน

3. นโยบายการปกป้องคุ้มครองและการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์

การปกป้องคุ้มครองประติมากรรมดินเหนียวซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ถือเป็นประเด็นสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคน เพื่อให้สามารถสืบทอดและสืบสานศิลปะพื้นบ้านของประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ได้ดียิ่งขึ้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลและประชาชนทั่วไป ประการแรก ควรพัฒนา เศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยบูรณาการทรัพยากรที่มีรอบ ๆ ของมณฑลเหอเป่ย์ สร้างศูนย์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น เพิ่มรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาภูมิทัศน์ศิลปะพื้นบ้านที่ยอดเยี่ยม อย่างประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ ประการที่สอง คือการกระตุ้นความสนใจของคนในท้องถิ่นและพื้นที่โดยรอบ เพื่อแสดงเสน่ห์ของมรดกวัฒนธรรมดินเหนียวได้ดียิ่งขึ้น และมีบทบาททางวัฒนธรรม การเพิ่มความนิยมในประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ จะทำให้ผู้คนจำนวนมากมีความเข้าใจในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และศิลปะพื้นบ้าน เพื่อส่งต่อ สืบทอด และปกป้องมรดกได้ดียิ่งขึ้น ประการที่สาม คือการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ ประติมากรรมดินเหนียว เนื่องจากการส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เป็นวิธีสำคัญที่ทำให้สามารถปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น ประการที่สี่ คือการสำรวจเส้นทางการอยู่รอดของศิลปะทางวัฒนธรรม ภายใต้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ใหม่ เพื่อเป็นเวทีนวัตกรรมสำหรับการพัฒนาศิลปะพื้นบ้านในอนาคต และสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมประติมากรรมดินเหนียวของเหอเป่ย์ ตัวอย่างเช่น การแสดงวิดีโอ 3 มิติ ของกระบวนการผลิตประติมากรรมดินเหนียวของเหอเป่ย์และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปในพิพิธภัณฑ์และ ห้องนิทรรศการในเมือง เทศมณฑล และมณฑล รวมถึงอุปกรณ์โต้ตอบระหว่างมนุษย์และคอมพิวเตอร์สำหรับการจำลองการผลิตประติมากรรมดินเหนียวทางออนไลน์ การจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมมรดกประติมากรรมดินเหนียว และการเปิดสอนหลักสูตรหัตถกรรมศิลปะพื้นบ้านเหอเป่ย์ ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาลัยศิลปะในมณฑล เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเลือกหลักสูตรการเรียนรู้ที่ชื่นชอบได้ รวมถึงการดำเนินกิจกรรมวิทยาเขตมรดกทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ด้วยรูปแบบและวิธีการใหม่ๆ ในมหาวิทยาลัย และโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ที่มีคุณสมบัติ เหมาะสม การพัฒนาเกมออนไลน์บนโทรศัพท์มือถือเพื่อส่งเสริมการจัดแสดง การผลิต และการเผยแพร่ประติมากรรม ดินเหนียวเหอเป่ย์ ฯลฯ การสืบทอดและปกป้องคุ้มครองประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ไม่ใช่งานด้านเดียว แต่เป็นโครงการสำคัญที่ต้องใช้ความพยายามร่วมกันของหลายฝ่าย

4. การขยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมของศิลปะประติมากรรมดินเหนียว

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการปรับปรุงกำลังการผลิตส่งผลให้สภาพความเป็นอยู่ของผู้คนดีขึ้น และสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมพื้นบ้านมีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมลง การแทรกซึมของวัฒนธรรมต่างประเทศ บุคลากรและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมพื้นบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่งผลให้

รสนิยมทางสุนทรียศาสตร์ของผู้คนเปลี่ยนไปเช่นกัน วิถีชีวิตในชนบทก็เปลี่ยนไปอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของชีวิตทางสังคม ส่งผลให้ลักษณะการทำงานของประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานปั้นพระพุทธรูปในวัด มีแนวโน้มที่จะสูญหายไป และมีความสำคัญกับชีวิตประจำวันของผู้คนน้อยลงเรื่อย ๆ

ในช่วงกลางศตวรรษที่ผ่านมา อิทธิพลของศิลปะประติมากรรมตะวันตก เช่น ประติมากรรมปูนปลาสเตอร์และซีเมนต์ ส่งผลให้ตลาดศิลปะดินเผาพื้นบ้านแบบดั้งเดิมพังทลายลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการพิมพ์ 3 มิติในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ค่อย ๆ แทนที่งานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม

ในกรณีนี้ ควรตระหนักอย่างลึกซึ้งว่าวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมแห่งการไหลเวียนของกิจกรรม การพัฒนาและความก้าวหน้าไปตามยุคสมัย ภายใต้อิทธิพลของการเมือง เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัฒนธรรมและศิลปะ และเงื่อนไขอื่น ๆ ในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้วัฒนธรรมพื้นบ้านมีการเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนรูปไปในที่สุด ดังนั้นจึงควรมีการจัดนิทรรศการประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ในพื้นที่และรัฐบาลท้องถิ่น ควรให้การสนับสนุนสตูดิโอ ประติมากรรมดินเหนียวในท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น แกรนด์คาแนลพาร์ค เมืองฉงโจว รัฐบาลท้องถิ่น ได้จัดตั้งสตูดิโอประติมากรรมดินเหนียวขึ้นเป็นพิเศษ และเป็นศูนย์พัฒนาผู้สืบทอดประติมากรรมดินเหนียวแห่งแรก ในเมือง ที่ไม่ใช้การสืบทอดผ่านความสัมพันธ์ทางสายเลือด หน่วยงานด้านวัฒนธรรมทุกระดับในเมืองเหอเป่ย์ได้ส่งเสริม มรดกดังกล่าวด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นประจำ และสนับสนุน ให้ครูและนักศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสังเกตและเรียนรู้ ณ ศูนย์มรดกทางวัฒนธรรมแห่งนี้ มาตรการเหล่านี้ ได้ส่งเสริมความเข้าใจของสาธารณชนทั่วไปเกี่ยวกับประติมากรรม ดินเหนียวของเหอเป่ย์ในระดับหนึ่ง และยังมีส่วนช่วย ในการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียวของเหอเป่ย์ในระดับหนึ่งอีกด้วย โดยทั่วไปแล้วการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมักจะนำมาซึ่งความท้าทายใหม่ ๆ การปกป้องคุ้มครองวัฒนธรรมพื้นบ้านปัจจุบันมาตรการปกป้องคุ้มครองโดยส่วนใหญ่ ก็มักให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูล และการแสดงผลลักษณ์สำเร็จแบบอยู่กับที่ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญการจัดแสดงผลงานแบบพลวัตมูลค่าทางเศรษฐกิจของการถ่ายทอดและการผลิตวัฒนธรรมพื้นบ้าน ให้ความสำคัญกับการปกป้องคุ้มครองงานที่เป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับการปกป้องคุ้มครองและการพัฒนาผู้สืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้าน

การจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในเชิงกลยุทธ์

ความหมายแฝงของการจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในเชิงกลยุทธ์

กลยุทธ์การจัดการ เป็นการตัดสินใจและการจัดการของทิศทางการพัฒนา เป้าหมาย งานและนโยบายโดยรวม นโยบายระยะยาวของสถานประกอบการหรือองค์กรในช่วงเวลาหนึ่ง ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรของอุตสาหกรรม ประติมากรรมดินเหนียว หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับประติมากรรมดินเหนียวในช่วงเวลานั้น ๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ดินเหนียวนั้น จะต้องมีการบูรณาการกลยุทธ์ระดับบริษัท กลยุทธ์ระดับธุรกิจ และกลยุทธ์ระดับสายงาน เข้าด้วยกัน กลยุทธ์การจัดการแต่ละระดับในอุตสาหกรรมดินเหนียวนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมกัน

ดังนั้นอุตสาหกรรม ดินเหนียวจึงต้องมีการบูรณาการกลยุทธ์ทั้งสามระดับอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายกลยุทธ์โดยรวม

ข้อดีและข้อเสียของการจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในเชิงกลยุทธ์

1. ข้อดีของการจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในเชิงกลยุทธ์

(1) ประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์มีขนาดใหญ่และยังมีโอกาสในการพัฒนาที่ดี

มณฑลเหอเป่ย์ มี “เมืองหุ่นดินเหนียว” อยู่หลายแห่ง (รูปที่ 9) ที่รู้จักกันดี ได้แก่ ประติมากรรมดินเหนียวไป่โกว ประติมากรรมดินเหนียวหยูเถียน ประติมากรรมดินเหนียวฉงโจว ประติมากรรมดินเหนียวโปโกว ประติมากรรม ดินเหนียวเหอเป่ย์ใต้ ประติมากรรมดินเหนียวจีจิ้ง ประติมากรรมดินเหนียวปาโจว ฯลฯ งานประติมากรรมดินเหนียว ในภูมิภาคต่างๆ ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเท่านั้น แต่ยังแสดงออกถึงวัฒนธรรมของภูมิภาค ประเพณีพื้นบ้าน และอารมณ์ความรู้สึกของคนในท้องถิ่นอีกด้วย

(2) ประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน

ประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ได้รับความนิยมอย่างมากจากประชาชน เหอเป่ย์อยู่ใกล้กับเมืองเทียนจินและปักกิ่ง หากมีการบูรณาการทางเศรษฐกิจระหว่างปักกิ่ง-เทียนจิน-เหอเป่ย์ จะทำให้การจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากนโยบายของรัฐบาล

(3) ความร่วมมือจากสังคมอย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง

การพัฒนาทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประเพณีพื้นบ้าน ศิลปะ และมูลค่าทางการค้าของประติมากรรมดินเหนียวเฟื่องฟู ได้รับความสนใจมากขึ้น รัฐบาลได้นำประติมากรรมไปเข้าร่วมในนิทรรศการศิลปะและกิจกรรมแลกเปลี่ยนทั้งใน และต่างประเทศ การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยให้ศิลปินพื้นบ้านได้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ สื่อต่างๆ ช่วยประชาสัมพันธ์ งานประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์อย่างครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. ข้อบกพร่องของการจัดการการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในเชิงกลยุทธ์

(1) การผลิตประติมากรรมดินเหนียวยังคงกระจุกกระจายซึ่งไม่เอื้อต่อการจัดการแบบรวมศูนย์

พื้นที่ผลิตประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์ตั้งอยู่ค่อนข้างกระจุกกระจาย มีระยะห่างระหว่างเมืองและ มณฑลที่ค่อนข้างไกล มักเป็นการผลิตในครัวเรือน มีปัญหาใหญ่ด้านการจัดการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนา

ประการแรก มีการแบ่งหน้าที่ ไม่ชัดเจน ช่วงมักได้รับการสืบทอดภายในครอบครัว การทำงานแบบครอบครัว ถือเป็นรูปแบบการจัดการที่มักใช้กับงานฝีมือแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังขาดการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร มีสินค้าลอกเลียนแบบคุณภาพต่ำซึ่งขายในราคาที่ต่ำ มีการแข่งขันค่อนข้างสูง ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และยอดขายของประติมากรรมดินเหนียวอย่างมาก อีกทั้งยังส่งผลเสียต่อการขยายตลาดด้วย

ประการที่สอง สถานการณ์ไม่เอื้อต่อการขยายขนาดการผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ส่งผลให้การผลิตในครอบครัวยังมีขนาดเล็ก การผลิตประติมากรรมดินเหนียวใน

ครอบครัว จึงเผชิญกับปัญหามากมาย ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงกระบวนการผลิตเป็นจำนวนมาก มีการขัดขวางการแบ่งหน้าทำงาน และการพัฒนาอุตสาหกรรม เนื่องจากการผลิตมีขนาดเล็ก สตูดิโอประติมากรรมดินเหนียวของครอบครัวจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ เป็นการยากที่จะสร้างช่องทางการขาย เนื่องจากปัจจุบัน ตลาดมีการแข่งขันสูง ปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลเสียอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวของเหอเป่ย์ ในระยะยาว

(2) ผู้ผลิตขาดความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการ

เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางทางภูมิศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ผู้ผลิตประติมากรรม ดินเหนียวจึงมีมุมมองวัฒนธรรมที่ไม่ดี มีความคิดแบบอนุรักษนิยม มีความเข้าใจที่จำกัดเกี่ยวกับกฎหมายของเศรษฐกิจตลาด และขาดประสบการณ์ในการจัดการอุตสาหกรรมในลักษณะองค์กร

ประการแรก ผู้ผลิตยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ตราสินค้าหรือแบรนด์ โดยจะเห็นได้ว่าประติมากรรม ดินเหนียวของเหอเป่ย์ ส่วนใหญ่ไม่มีชื่อและเครื่องหมายการค้า ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสร้างผลกระทบและอิทธิพล ให้กับตราสินค้า ความแพร่หลายของผลิตภัณฑ์ลอกเลียนแบบส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อศิลปินประติมากรรม ดินเหนียว มีความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียว

ประการที่สอง ผู้ผลิตขาดปรัชญาในการดำเนินธุรกิจ ไม่มีการวิจัยตลาด การตลาดค่อนข้างอ่อนแอและผู้ผลิต อยู่ในสถานะที่อ่อนแอในห่วงโซ่อุตสาหกรรม ผู้ผลิตไม่สามารถปรับตัวเข้ากับกฎหมายของตลาดได้ ส่งผลให้ไม่สามารถมองเห็นภาพรวมของการผลิตและการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน และประสบปัญหาขาดทุนอย่างหนัก ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ผลิตไม่ตระหนักรู้ และไม่มีความเข้าใจในตลาด

กลยุทธ์การพัฒนาตลาดประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์

การปรับแบบจำลองธุรกิจ

สาระสำคัญของอุตสาหกรรมดินเหนียวก็คือการเปลี่ยนทรัพยากรจากดินเหนียวให้เป็นผลิตภัณฑ์และบริการ จากดินเหนียว เพื่อเพิ่มมูลค่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดภาวะยากลำบากในการพัฒนาในปัจจุบันก็คือแบบจำลองธุรกิจที่ไม่ดี การแข่งขันระดับภูมิภาคที่รุนแรง และขาดอิทธิพลทางวัฒนธรรม ในยุคแห่งการแปลงข้อมูลเป็นดิจิทัลนี้ ผู้ผลิต ประติมากรรมดินเหนียวยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการพัฒนา ความก้าวหน้าแห่งยุคอินเทอร์เน็ตและยังคงมีความสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการเร่งการพัฒนาอุตสาหกรรมของตน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาของหลายอุตสาหกรรม แต่ยังเป็นช่องทางและโอกาสในการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวอีกด้วย

ประการแรก ปัญหาของอุตสาหกรรมประติมากรรมดินเหนียวนั้นเป็นผลมาจากแบบจำลองธุรกิจที่ไม่ยืดหยุ่น กล่าวคือ ยังคงมุ่งเน้นการขายสินค้าแบบหน้าร้าน รูปแบบและประโยชน์ใช้สอยของสินค้ายังไม่มีความหลากหลาย ดังนั้นจึงควรใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลงานประติมากรรมดินเหนียว

ประการที่สอง นิยามใหม่ของกลุ่มผู้บริโภค ปัจจุบัน กลุ่มผู้บริโภคที่สำคัญของงานประติมากรรมดินเหนียว เคยเป็นกลุ่มผู้บริโภคระดับไฮเอนด์ กลายเป็นกลุ่มผู้บริโภคระดับกลางและระดับล่าง และเปลี่ยนมาประกอบธุรกิจ ในพื้นที่อยู่อาศัยภายในชุมชน เพื่อปรับปรุงสถานะของชุมชน กลุ่ม และบุคคลในการปกป้องคุ้มครองประติมากรรม ดินเหนียวที่จับต้องไม่ได้

ประการที่สาม การใช้แนวคิดของการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจโดยกลุ่มแฟนคลับ (Fan Economy) เปลี่ยนแบบจำลอง ธุรกิจแบบออฟไลน์ ปรัชญาการดำเนินธุรกิจดั้งเดิมให้ทันสมัย และสอดคล้องกับโลกปัจจุบันมากขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนจาก การผลิตมาเป็นการมอบประสบการณ์ เปลี่ยนบริการให้เป็นผลิตภัณฑ์ ขยายผ่านระบบออนไลน์ ใช้หน้าร้านเป็นการมอบ ประสบการณ์แบบออฟไลน์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับตราสินค้าโดยอาศัยศิลปินคนดังที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

ประการที่สี่ ใช้ช่องทางการขายอีคอมเมิร์ซหลาย ๆ ช่องทางเพื่อสร้างชุมชนประติมากรรมดินเหนียวทั้งในระบบออนไลน์และออฟไลน์

ประการที่ห้า อาศัยชุมชนและสถาบันการศึกษาในการสร้างผู้มีความสามารถด้านงานฝีมือประติมากรรมดินเหนียว รวมถึงการเพิ่มขึ้นเรียนและหลักสูตรฝึกอบรม

1. การปรับวิธีการทางการตลาด

ประการแรก การตลาดของอุตสาหกรรมประติมากรรมดินเหนียว ควรพิจารณาถึงข้อมูลของคนยุคใหม่ การพึ่งพาเครือข่าย ทำความเข้าใจเกี่ยวกับช่วงเวลา และใช้การโฆษณาผ่านแพลตฟอร์มความบันเทิงทางอินเทอร์เน็ต เพื่อการประชาสัมพันธ์

ประการที่สอง สร้างแพลตฟอร์มวี-มีเดีย (we-media) เพื่อให้สามารถส่งผลกระทบต่อรับรู้ของกลุ่มลูกค้า เกี่ยวกับวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมประติมากรรม ดินเหนียวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สาม อาศัยความร่วมมือหลายฝ่ายโดยรวมกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ได้รับความนิยม เพื่อให้ผู้บริโภคมีความต้องการซื้อมากขึ้น และปรับปรุงการรับรู้ตราสินค้า

2. การพัฒนาและการประยุกต์ใช้ภาพลักษณ์ของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ในวัฒนธรรมประชานิยม

ทุกปีก่อนเทศกาลไหว้พระจันทร์ “กระต่ายน้อย” (รูปที่ 19) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งเทศกาลไหว้พระจันทร์จะกลับมาได้รับความสนใจจากผู้คนอีกครั้ง ผู้ออกแบบรักษาเอกลักษณ์ของ “กระต่าย” เอาไว้ โดยการออกแบบ เป็นรูปกระต่ายที่มีลักษณะคล้ายคนสวมชุดนักบวชสวมมงกุฎเป็นทางการ มือข้างหนึ่งถือสาบดยา อีกข้างหรือจับที่เข็มขัด หูกระต่ายชี้ขึ้น ทำให้น่ารัก มีความหมายที่ดีและเป็นที่ยอมรับของผู้คน นอกจากนี้ยังมี การยกระดับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ “กระต่ายน้อย” ในเหอเป่ย์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของ

วัฒนธรรมประชานิยม (public culture) ในลักษณะของ theme store บูรณาการเข้ากับวัฒนธรรมเกิดใหม่จากต่างประเทศ

รูปที่ 2 ประติมากรรมดินเหนียว “กระต่ายน้อย”
(ที่มา: เครือข่ายต้นทาง)

3. มาตรการการพัฒนาภาพลักษณ์ของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ในวัฒนธรรมประชานิยม

ตั้งแต่ปี 2006 ประเทศจีนได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และให้ความสนใจกับการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ จากงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมของประติมากรรม ดินเหนียวไม่เพียงแต่แสดงถึงลักษณะทางวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่ยังแฝงไปด้วยลักษณะมนุษยนิยมของวัฒนธรรม ประชานิยมอีกด้วย ดังนั้น งานหัตถกรรมระดับภูมิภาคจึงควรมีการเผยแพร่ให้แพร่หลายในท้องถิ่นก่อน โดยใช้ลักษณะและภาพลักษณ์ของประติมากรรมดินเหนียวในการออกแบบภาพประกอบเรื่องราวโดยอิงจากประติมากรรม ดินเหนียว รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีตัวละครที่เคลื่อนไหวได้ ปรากฏในหนังสือเรียนของนักเรียน และนำไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่นและวัฒนธรรมในระดับภูมิภาค ซึ่งจะสามารถดึงดูด ความสนใจนักเรียนได้อย่างมาก นอกจากนี้ ยังช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ตั้งแต่วัยเด็ก ฝังแน่นอยู่ในความทรงจำของเด็ก ๆ โดยสามารถเพิ่มหลักสูตรศิลปะท้องถิ่นในหลักสูตรศิลปะระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเหอเป่ย์ได้ ครูผู้สอนสามารถแนะนำนักเรียน ให้สัมผัสกับวัฒนธรรมประชานิยมในพื้นที่เขตเมือง สถาบันฝึกอบรมวิจิตรศิลป์บางแห่งในเหอเป่ย์มุ่งเน้นการปลูกฝัง การรับรู้ ความสนใจทางศิลปะของนักศึกษา มีการสอนแบบผสมผสานระหว่างหลักสูตรการวาดภาพด้วยตนเอง การวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ โดยในกลุ่มของหลักสูตรเหล่านี้ ทั้งหลักสูตรเกี่ยวกับดินเหนียวให้เด็ก ๆ ได้ประดิษฐ์ ผลงานดินเหนียวที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นด้วยตนเอง อาจเริ่มจากพื้นฐาน

ง่าย ๆ ที่แฝงไปด้วยลักษณะเฉพาะ ของท้องถิ่น จากนั้นจึงค่อยๆ ปรับปรุงความลุ่มลึกของหลักสูตรด้วยการปรับปรุงความสามารถในการรับรู้และความเข้าใจ (รูปที่ 20) โดยใช้ดินน้ำมันเพื่อเลียนแบบ “ประติมากรรมดินเหนียวเทศมณฑลไปโกว” และ “ประติมากรรมดินเหนียว เทศมณฑลหยูเถียน” ทำความเข้าใจลักษณะและเทคนิคของประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์เพิ่มเติม จากนั้นจึงให้สัมผัสกับผลงานจริง ซึ่งการทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่บ่มเพาะความสามารถในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการสังเกต ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียน แต่ยังปลูกฝังกลุ่มเยาวชนให้เผยแพร่ประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ให้เป็นที่นิยมอีกด้วย

เหอเป่ย์เป็นแหล่งวัฒนธรรมที่สำคัญในประเทศจีน มีการบูรณาการทางเศรษฐกิจระหว่างปักกิ่ง-เทียนจิน-เหอเป่ย์ อย่างค่อยเป็นค่อยไป ปักกิ่ง เทียนจิน และเหอเป่ย์ ต่างมีข้อได้เปรียบที่โดดเด่น มีการบูรณาการทรัพยากรร่วมกัน การพัฒนาร่วมกัน ผลประโยชน์ร่วมกัน การเผยแพร่วัฒนธรรมโดยใช้สัญลักษณ์ของวัฒนธรรมประชานิยม ตัวอย่างเช่น จี้จิง (Jiqing More than a Doll) ซึ่งเป็นผลงานที่สำคัญของแกรนด์คาแนลเอ็กซ์โป ในมณฑลเหอเป่ย์ โดยมีการจัดการแข่งขันและกิจกรรมระดับชาติและระดับนานาชาติมากมายในภูมิภาคปักกิ่ง-เทียนจิน-เหอเป่ย์ และมีการส่งเสริมการขายโดยใช้มาสคอต ที่ออกแบบโดยใช้ลักษณะและภาพลักษณ์ของประติมากรรมดินเหนียวปักกิ่งเทียนจินเหอเป่ย์ ให้มีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและกิจกรรมในภูมิภาค ส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาประติมากรรม ดินเหนียว ผ่านช่องทางการสื่อสารมวลชน แสดงถึงวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมสู่สายตาของคนทั้งประเทศและโลก

4. กลยุทธ์การพัฒนาภายใต้แนวคิดวี-มีเดีย

ฉินหัวหมิง และ หลิวหลิว อธิบายว่า วี-มีเดีย (we-media) ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า “สื่อส่วนตัว” เป็นการสื่อสาร ผ่านสื่อส่วนตัวรูปแบบหนึ่งที่เป็นที่นิยมอย่างมาก หรือกล่าวได้ว่า ทุกคนสามารถเป็นผู้ประกาศข่าวได้ โดยเนื้อหา การสื่อสารแบบวีมีเดียจะมีความกระชับและชัดเจน สามารถเผยแพร่มุมมองและความคิดเห็นส่วนตัวได้ด้วยความตระหนักรู้เรื่องของการสื่อสารในปัจจุบัน ทำให้เราสามารถเพิ่มความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ๆ ระหว่างการสื่อสาร มีโอกาส และสิทธิ์การแสดงความคิดเห็น ซึ่งความรวดเร็วในการสื่อสารแบบนี้สามารถกระตุ้นให้เกิดผลกระทบต่อสาธารณชนได้อย่างรวดเร็ว [17] และมีความใกล้ชิดกับชีวิตของผู้คนมากกว่าสื่อแบบดั้งเดิม ปัจจุบันผู้คนต่างก็ชื่นชอบวัฒนธรรมการพักผ่อนที่สามารถควบคุมเวลาว่างได้ด้วยตัวเอง ลักษณะของ “วี-มีเดีย” จึงมีทั้งการควบคุมเวลาว่างของผู้คนได้อย่างเหมาะสม ความคล่องตัว และการแบ่งเวลา จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและการสืบทอดประติมากรรมดินเหนียวพื้นบ้านของเหอเป่ย์

5. กลยุทธ์การพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวเหอเป่ย์ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคมและการไหลของข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต ทำให้เราสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล กับประเทศอื่น ๆ ได้แบบเรียลไทม์ สังคมที่มีขนาดใหญ่เช่นนี้ ส่งผลให้คนหนุ่มสาวได้รับผลกระทบจากวัฒนธรรม ต่างประเทศมากขึ้น วัฒนธรรมดั้งเดิมก็ถูกกลืนและเริ่มสูญหายไป วัฒนธรรมดั้งเดิมอันทรงคุณค่ามี

ความหมายลึกซึ้ง ของจีนนั้น เป็นรากฐานที่นำไปสู่ความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรม ปัจจุบันวัฒนธรรมดั้งเดิมมีอิทธิพลน้อยมากต่อวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ คนหนุ่มสาวแทบไม่ได้สัมผัสกับประเพณีและทักษะแบบดั้งเดิม ดังนั้น ภูมิภาคทั้งสาม ได้แก่ ปักกิ่ง เทียนจิน และเหอเป่ย์ จึงได้ร่วมกันสร้างสถานการณ์ใหม่เพื่อส่งเสริมการปกป้องคุ้มครองและการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในทั้งสามภูมิภาค เพื่อสร้างความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรม การปกป้องและสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม จนถึงปัจจุบัน กรุงปักกิ่ง เทียนจิน และเหอเป่ย์ มีรายการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติ จำนวน 287 รายการ คิดเป็นเกือบหนึ่งในห้าของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติ ทั้งหมดและอีก 1,175 รายการเป็นมรดกทางวัฒนธรรมระดับเทศมณฑลและเทศบาล วัฒนธรรมประชานิยมและ ประชาชนภูมิภาคปักกิ่ง-เทียนจิน-เหอเป่ย์ มีบทบาทในการส่งเสริมการสืบทอดศิลปะพื้นบ้านในภูมิภาค แต่ก็จำเป็นต้องส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่มีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาศิลปะพื้นบ้านมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาเรื่องการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

รูปที่ 3 ชั้นเรียนของอาจารย์โบซองคิม วิทยาลัยอาชีวศึกษาโปโลว
(ที่มา: ถ่ายภาพโดยเหาเยว่ จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาโปโลว)

6. มาตรการการถ่ายทอดและการพัฒนาศิลปะพื้นบ้านในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น

อาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสหสาขา ไม่มีความเข้าใจในเรื่องประติมากรรมดินเหนียวระดับสูง และมีความเข้าใจในศิลปะพื้นบ้านน้อยมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดทำหลักสูตรความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียว เพื่อให้เป็นที่นิยมในหมู่อาจารย์ และนักศึกษาทั้งสถาบัน ประการแรก อาจารย์และนักเรียนทุกคนควรมีความรู้เกี่ยวกับประติมากรรมดินเหนียว และเสริมสร้างการปกป้องคุ้มครองประติมากรรมดินเหนียว ประการที่สอง งานฝีมือไม่ควรสูญหายไป กระบวนการสืบทอด อาจารย์และนักศึกษาในโครงการ “ประติมากรรมดินเหนียว” ควรจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ทฤษฎี กระบวนการผลิตของโครงการ และประการสุดท้าย ควรมีการคัดเลือกอาจารย์และนักศึกษาที่สนใจเป็นผู้สืบทอด ผ่านโครงการฝึกอบรมเชิงลึก ทั้งนี้ อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีคุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสม สำหรับการสืบทอดศิลปะพื้นบ้าน จึงจำเป็นต้องเพิ่มระดับการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และ

ยกระดับความสนใจ ในการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นของเหอเป่ย์ ก็ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในรูปแบบของสมาคมกับผู้สืบทอดศิลปะพื้นบ้าน เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจที่จะเรียนรู้และสร้างศิลปะพื้นบ้านใหม่ ๆ ตามแนวทางวิชาชีพของตนเอง (รูปที่ 26)

รูปที่ 4 ชั้นเรียนประติมากรรมดินเหนียวสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยในมณฑลเหอเป่ย์
(ที่มา: ถ่ายภาพโดยเหาเยว่)

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยควรผสมผสานสภาพแวดล้อมการสอนแบบร่วมสมัยเข้ากับสภาพการเรียนรู้ การสอน และจัดทำหลักสูตรศิลปะพื้นบ้านที่เหมาะสมสำหรับการสอนสมัยใหม่ นอกจากนี้ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ควรเลือก ศิลปะพื้นบ้านที่โดดเด่นในท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรออนไลน์สำหรับประชาชนทั่วไปที่มีระดับความยาก ต่างกัน โดยเลือกหลักสูตรทั่วไปในโรงเรียนต่าง ๆ ใช้ทรัพยากรในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอย่างสมเหตุสมผล นักศึกษา สามารถเลือก หลักสูตรในระดับต่าง ๆ ตามเกรดและระดับการเรียนรู้ของตนเอง อาจารย์สามารถตั้งกลุ่มการ วิจัยตามทิศทาง การวิจัยของตนเองเพื่อทำงานร่วมกับผู้สืบทอดเพื่อดำเนินการวิจัยเชิงนวัตกรรมและการ พัฒนาโครงการต่าง ๆ

ชื่อ:	อายุ:	อาชีพ:
งานวิจัยที่สนใจ:		วันที่เยี่ยมชม:
คำถาม 1. คุณคิดว่าปัญหาในการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวของเหอเป่ย์มีอะไรบ้าง และเราได้ใช้มาตรการการจัดการอะไรบ้างเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้? 2. วัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวในท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมอย่างไรบ้าง? 3. วัฒนธรรมดินเหนียวในท้องถิ่นมีส่วนช่วยเศรษฐกิจท้องถิ่นหรือไม่? 4. เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นให้การสนับสนุนการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวอย่างไรบ้าง? 5. คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับอนาคตของวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียวในเหอเป่ย์?		

รูปที่ 5: ถ่ายภาพโดยผู้ประพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้ทำการสำรวจกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ (1) ใช้วิธีสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ได้จากการรวบรวมวรรณกรรมและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพล (2) ตรวจสอบความถูกต้องและประสิทธิผลของแบบสอบถาม ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้สืบทอดวัฒนธรรมประติมากรรมดินเหนียว และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง (3) รวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องจากแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายและวิเคราะห์ทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนหลักๆ โดยขั้นตอนแรก คือ การทดสอบ แบบสอบถาม เยี่ยมชมพื้นที่จริง เนื้อหาการสัมภาษณ์ เพื่อใช้อ้างอิงเบื้องต้น ส่วนขั้นตอนที่สอง คือ การวิเคราะห์ การจัดระเบียบข้อมูล เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดการการสืบทอดและการพัฒนาประติมากรรมดินเหนียวในมณฑลเหอเป่ย์อย่างยั่งยืน โดยพิจารณาจากหลายมุมมองอย่างรอบด้าน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องยิ่งขึ้น โดยหวังว่าผลการวิจัยที่ได้สามารถใช้

เป็นแรงจูงใจและเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการศึกษาและพัฒนากลยุทธ์ที่ยั่งยืนสำหรับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีลักษณะคล้ายกันในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ปัญหาของอุตสาหกรรมประติมากรรมดินเหนียว มุ่งเน้นการขายสินค้าแบบหน้าร้าน รูปแบบและประโยชน์ใช้สอยของสินค้ายังไม่มีหลากหลาย จึงควรมานำอินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลงานประติมากรรมดินเหนียว ใช้ช่องทางการขายอีคอมเมิร์ซหลาย ๆ ช่องทางเพื่อสร้างชุมชนประติมากรรมดินเหนียวทั้งในระบบออนไลน์และออฟไลน์ หลาย ๆ แพลตฟอร์ม

2. ปรับเปลี่ยนให้กลุ่มผู้บริโภคระดับกลางและระดับล่างสามารถบริโภคได้ และเปลี่ยนมาประกอบธุรกิจในพื้นที่อยู่อาศัยภายในชุมชน เพื่อปรับปรุงสถานะของชุมชน กลุ่ม และบุคคลในการปกป้องคุ้มครองประติมากรรม ดินเหนียวที่จับต้องไม่ได้ ดำเนินธุรกิจดั้งเดิมให้ทันสมัย และสอดคล้องกับโลกปัจจุบันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรส่งเสริมการถ่ายทอดสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมศิลปะพื้นบ้าน และจัดทำหลักสูตรศิลปะพื้นบ้านที่เหมาะสมสำหรับการสอนสมัยใหม่ ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น นอกจากนี้ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยควรเลือกศิลปะพื้นบ้านที่โดดเด่นในท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรออนไลน์สำหรับประชาชนทั่วไปที่มีระดับความยากต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- Wang Xiujuan. (2013). *Research on Inheritance of Yutian Clay Sculptures in Tangshan, Hebei Province*. Wang Xiujuan.
- Du Wenping. (2023). *Interview with Song Changfeng Studio, Botou City, Hebei Province*.
- Zhang Hailin. (2015). *Research on the Development of Intangible Cultural Heritage in the Era of We-Media*.
- Nie Yanji. (2020). *Research on Artistic Inheritance and Development Countermeasures of Folk Clay Sculptures in Beijing, Tianjin and Hebei*.